

METEOR

LIST OSNOVNE ŠKOLE "NADA BOŽIĆ" U SLAVONSKOM BRODU

SVIBANJ 1982.

KRVAVA RIJEKA VAŠIH ŽIVOTA
STRGLA JE OKOVE SLAVONIJE

Nadi Božić i svim
slavonskim partizanima

U treperavoj sjeni vitkih breza tiho stoji brončana bista mlade djevojke. Gledam je. Sjajna kosa, kapa partizanka i oči u kojima tinja pritajen žar.

Posljednje zrake zalazećeg sunca klize preko nje i ostavljaju rumen trag.

Naviru u meni nejasne slike naslućenih dana. Tekla je krv tim odlučnim licem kao što danas teku sunčeve zrake. Tekla je krv i gasila snažan plamen mladosti koji je buktio u njemu. Krv ga je zgusnula, a svaka nova zraka sunca ponovo ga pali. On plamti sve jače, i njegovi sjajni prsti u svako mlado srce unose žar. Bude u nama pritajenu snagu, otvaraju vrata spoznaja. Znamo za što je gorio taj plamen, za što zgasnuo!

Ceznula je mlada partizanka za širokim poljima zlatnog žita. Zeljela je mirna predvečerja u slavonskim šumama. Osjećala je tihi šapat Slavonije i njenu dirljivu ljepotu. Čutila je srce zarobljene zemlje, čula njezine okove i požurila da ih strgne. Krenula je velikim srcem, snažnim plamenom mladosti i čvrstom vjerom u slobodu. Padala je, dizala se, uspinjala. Spoticala se i posrtala. Pala je da se više nikada ne ustane. Pala je na dohvat slobode obasjana njenom svjetlošću.

Ta svjetlost i danas zrači iz nje. Njeno srce zgasnulo je na krvavom putu slobode. Duboka je rijeka palih života. Duboka i crvena, bezimena i bezbrojna, ali vječna i nezaboravna, svjetla i veličanstvena. Ta beskrajna rijeka ulijevala se u srce majke Slavonije.

Strgla je njezine okove, oslobodila je ropstva. I ne, neće glas majke Slavonije prešutjeti nijedno palo srce, neće dozvoliti da nijednu ugaslu buktinju mladosti prekrije koprena zaborava.

Slobodno srce Slavonije uvijek: i sad, i ubuduće kucat će za njih, vraćat će im neproživljene dane, cvjetat će za njih, rast će za njih, pričat će o njima.

Poslušajte njen glas! Šum visokih žutih žita, žubor
plavetnih potoka sreće, huk vjetrova slobode. Čut ćete i njihov
glas jer oni žive u srcu Slavonije!

I zato, prolazniče, nek te ne začudi svjetlost sjetnih,
mladih očiju brončane djevojke. Vraća njoj Slavonija sva nedo-
čekana tiha predvečerja kasnih ljeta, sve neproživljene dane
upravo rascvale mladosti.

Vraća joj život koji je za nju dala.

Približi joj se, čut ćeš njezino srce....

Grčević Danka, 8.c

BRONČANA BISTA

bliješti okovana sunčevim

zrakama

i toplo nas pozdravlja

pogledom.

Jacković Melita, 7.c

DJEVOJCI BRONČANE KOSE

Zauvijek si usnula san

o sreći, ljubavi i slobodi

Tvoj je san sada stvarnost,

a tvoja stvarnost samo san.

Pejić Snježana, 7.c

SPOMENIK PRED SKOLOM

Stoji mirno kao stražar
Zagledana u nas
Partizanka mlada.
Zove se Nada.
I nadala se nadala
Da će sunce otjerati mrak noći
I da će sloboda doći.

Bila je mlada
Kada je svoj život dala.
Dala ga je
Da nam cvjeta cvijeće,
Da nam ptice pjevaju,
I da naše vesele igre
Nikad ne prestanu.

Relić Snežana, 4.a

... ZNANIM I NEZNANIM HEROJIMA ...

Vama, znanim i neznanim herojima
poklanjam ove stihove.

Jer...

Vi ste ginuli za naša slobodna jutra...

Vi ste ginuli za naše mirno sutra...

Vi ste ginuli za bolje i sretnije dane...

I zato neka vam ne bude žao

što ste svojom junačkom krvlju
natopili zemlju.

Jer...

Danas imamo slobodna jutra...

Danas je mirno svako sutra...

Danas imamo ljepše i sretnije dane.

Lacković Melita, 7.c

GRADU MOJE MLADOSTI

Moje djetinjstvo cvjetalo je sa šarenim livadama gdje se u zrakama sunca kupala dječja sreća. Prva ljubav rađala se u treperavim sjenama vitkih breza čije sam šarenilo upijala duboko u sebe. Moja mladost sazrijeva u dubokim valovima tajanstvene Save čije se srebrene kapi isprepliću s mojim mislima. Ja živim s ovim gradom u čijim se tihim ulicama rađaju sni moje mladosti.

A pitam se, tko ga je stvorio ovako sretnim, radosnim. Čija to snaga izvire iz bijelih ulica punih života... Tko mi je poklonio oči iz kojih isijava ljepota... Tko mu je dao život s kojim živi moja mladost... I grad mi priča šumom lišća o sjetnim očima poginulih dječaka, o golemoj snazi mladića i djevojaka, govori mi žuborenjem Save o strašnim slikama fašističkog zvjerstva. A pjeva mi ponosno cvrkutom ptica o jednom čudesnom danu kad su se ugasle mladosti, svi pali životi i nade ujedinile stvorivši buktinju slobode. Priča mi o danu kad su sve daleke slike mašte postale stvarnost, kad se prvi put nesputano razlio val slobode po razorenim kućama, po bolnim sjećanjima i učinio da budu zaboravljene. Govori mi o jednom 24. travnju prije trideset i šest godina kada je, sazdano od beskrajne ljubavi palih junaka, počelo kucati njegovo srce.

Grčević Danka, 8.c

ČETRDESETOGODIŠNJICA SAVEZA PIONIRA JUGOSLAVIJE

Prošlo je 40 godina od nastanka pionirske organizacije malih Jugoslavena. 40 godina od I kongresa USAOJ-a, kada je u Bihaću 27. XII 1942. godine osnovan Savez pionira Jugoslavije. U ovoj jubilarnoj godini koristimo priliku da se podsjetimo zasluga pionirske organizacije za vrijeme rata.

Pioniri su u ratu rame uz rame sa starijim borcima u prvim redovima jurišali na neprijateljske bunkere, položaje, okupirane gradove. Hrabro su podnosili glad, hladnoću, duge marševe po snijegu, kiši. Nije im bila teška ona puška, ni mitraljez koji su često nosili pomažući starijim ranjenim drugovima. Pioniri su često obavljali kurirsku dužnost, prenoseći razne poruke spasili bi više stotina partizana.

I oni su bili djeca kao i mi. Do jučer slobodni, veseli. Ali njihovo djetinjstvo prekinuo je okrutni rat. Bez milosti bacio ih je na zgarišta popaljenih sela, u logore, u smrt. Učinio je od njih male ljude, koji su tražeći osmjeh na licu, našli samo hladnoću, zlobu, na licima četnika, ustaša. Unatoč tomu oni su ostali hrabri, borili su se za svoje izgubljeno djetinjstvo, pa i za moje, zar ne nepoznati prijatelju u slobodi.

Mnogi od njih slobodu nisu dočekali, završili su u logorima, na planinskim obroncima, možda podno nekog bunkera. Stoga u ovoj godini u kojoj će biti čitav niz svečanih zbivanja sjetimo se tih hrabrih, malih ljudi.

Kokanović Gordana, 7.d

PIONIRI NEKADA I SADA

Treštali su mitraljeti i pucale puške. Sirogojno i Boško Buha su se trudili da napadnu i unište jedan bunker... Sirogojno se zatetura. Krvarenje nije prestajalo. Sirogojno je pao. To su bila dva pionira koji su u ratu branili našu zemlju.

Danas se pioniri ne bore protiv neprijatelja. Oni slobodno žive. Jedina im je borba učenje. Zadaci: matematika, priroda, hrvatski jurišaju na učenike. Svi današnji pioniri su odani domovini kao i za vrijeme rata. Takvi moraju biti.

Šabić Marijan, 2.c

TITO - SIMBOL NAŠEG STOLJEĆA

Tito je neumoran borac socijalizma i cijelog sebe je posvetio borbi za bolje sutra. Počele su godine mučenja, gladovanja, plača, ubijanja. Došli su dani krvavog rata. Tito je stao na čelo Partije. Koračao je u pobjedu s milijunima boraca. Harao je rat, ali i pobjede na Sutjesci, Neretvi, Kozari. Na kraju je došla mukama i patnjama stečena pobjeda. Narod se dizao iz zgar i konačno stvorio sretnu zemlju socijalizma. Gradilo se sve što neprijatelj uništio. Radili su i mladi i stari. Nije im bilo teško jer su se uz Tita i najteže prepreke mogle prebroditi. Tito je čitav svijet zadivio svojim radom i upornom borbom za mir i pravdu među narodima. Postao je dio naše i svjetske povijesti naš vođa i idol. Svi se ponose Titom, njegovom humanošću i ljubavlju prema ljudima.

Došli su dani teške i opake bolesti druga Tita. Sa bolešću se borio punih sto dvadeset dva dana. To je bila bitka u kojoj Tito izgubio. Bio je uvijek jači od svega, ali ga je sada smrt savladala. Bilo je to 4. maja 1980. godine. Cijelu našu zemlju i čitav svijet duboko je potresla vijest o smrti druga Tita. Nitko nije mogao da povjeruje ni da shvati da Tita više nema. Svi su sa suzama u očima govorili da to nije moguće. Nažalost, sve je bilo stvarno, istinito. Drug Tito je pokopan 8. maja 1980. godine, u Užičkoj 15. Milijuni ljudi su se opraštali s velikanom stoljeća. Svi sa suzama u očima, ali svi duboko znajući da će vjerno slediti Titov put - najbolji put, put sreće.

Svakim danom bezbroj ljudi prolazi kraj mramorne grobnice na kojoj krupnim slovima piše TITO.

Obradović Radmila, 7.d

T I T O

Znao je sve patnje svoga naroda. Pogled mu je bio blag, a korak čvrst i odlučan. Kad bi slušao o Matiji Gupcu, ruka bi mu se grčila, srsi prolazili kroz tijelo. Sve više je u njemu rasla mržnja prema nepravdi. Želio je isto što i njegov narod: zemlju u kojoj će vladati pravedni ljudski odnosi, zemlju slobode i bratstva i jedinstva. Stao je na čelo onih koji su željeli kruha i slobode.

Ubrzo planete ustanci širom zemlje, u svim republikama. Prolazi dan za danom, četiri godine borbenjaka, plača. Neprijatelj je pobjeđen. Sunce slobode sja. Pobjedio je narod i KPJ na čelu s drugom Titom. Slijedio je period obnove. Ranjena zemlja je izliječena, učvršćeno je bratstvo i jedinstvo i odluka naroda da uvijek ide Titovim putem mira i slobode.

Prije dvije godine počela je borba koja je trajala sto dvadeset i dva dana, borba u kojoj se Tito borio protiv opake bolesti. Ljudi su s uzbuđenjem slušali vijesti o zdravstvenom stanju druga Tita. I najstariji i najmlađi pisali su mu pisma, pjesme sa željom da nam brzo ozdravi. Ali, Tito nije pobijedio... u posljednjoj bici. Nitko nije vjerovao da Tita više nema. Nije bilo ni jednog čovjeka, a da mu nisu potekle suze, iskrene tuge. To su bili gorki dani za Jugoslaviju.

Tito sada mirno spava u Kući cvijeća. Njega nema među nama fizički, ali on živi u nama i živjet će vječno. Ove godine se navršava 90. godišnjica od Titovog rođenja. Svi bismo mi željeli da je Tito među nama, da nas bodri osmjehom i svojom čvrstom ličnošću. Ali dragi naš drug Tito sada mirno spava u carstvu cvijeća, a mi kličemo: "Druže Tito, mi Ti se kunemo...!"

Obradović Dušanka, 7.d

LEGENDA O TITU

Ako poželiš, putniče, da vidiš Jugoslaviju, slobodno dođi!

Okupaj se u našem moru, suncu, obiđi naše planine, vidi ljepote slobodarske Jugoslavije. A upitaš li koga nešto o našoj povijesti, pričat će ti, putniče, o našoj borbi i o TITU. Teći će riječi kao najljepši planinski potok. Čut ćeš priču o malom dječaku iz Kumrovca koji je gladovao. Čut ćeš priču o bravarskom pomoćniku sa socijalističkim idejama. Čut ćeš priču o tužnoj Sutjesci koja je vidjela ranjenog Tita. Čut ćeš priču o maršalu mira, o našem TITU! Jer Jugoslavija je TITO!

A pokušaš li umanjiti veličinu njezine povijesti... Zagrmjet će naše planine, gordo i ponosito! Zašumjet će naše rijeke i odnijeti u nepovrat tvoje riječi! Zacrnit će se naše nebo tamnije i od smrti! A naše plavo more odnijet će tvoje misli u svoje dubine!

Pejić Snježana, 7.c

DOMOVINA

Sunce slobode
rijeka jedinstva
i nepresušeni izvor dobra.

Martić Jasenka, 8.c

S L O B O D A

Sloboda, to je kad veselo skačeš
po gori,
sloboda, to je potok
što žubori.
Sloboda, to je ptica
u lugu,
sloboda, to je kad drug
pruži ruku drugu.

Šabić Marijan, 2.c

D O M O V I N A

Domovina je svijetla ptica,
domovina je uvijek nasmijana lica.
Domovina su sve kuće što postoje,
domovina su sve pčele što se roje.
Domovina su ptice što s juga lete,
domovina su sve svemirske komete.
Domovina je sve što se smije,
domovina je sunce slobode što nas grije.

Janjatović Nemanja, 4.a

TEBI, GORANE

Svake godine kada dođe proljeće

sjetim se tebe, Gorane.

Sjetim se tvojih pjesama i stihova

koje si ispjevao proljeću.

U titranju razigranih cvjetova

čujem tvoj šapat proljetnih stihova.

Pogledom tražim u izgubljenim

oblacima tvoj lik, Gorane.

U sjeni mlade breze tražim tvoje ime.

U tihom žuborenju obližnjeg potoka

čujem tvoje stihove.

Stihove koje naša srca pante, Gorane.

Kistić Davorka, 4.a

USPJESI NAŠIH NAPREDNIH GRUPA

I ove godine kao i ranije održana su natjecanja naprednih grupa u općini Slav.Brod.Zakmičenje iz kemije, biologije i fizike održano je 20. III 82. u novoj školi "Ivana Brlić-Mažuranić", dok je takmičenje iz matematike održano 6. III u našoj školi u Malom Parizu.Naši takmičari izvanredno su se držali i postigli odličan uspjeh.Prvi smo iz kemije, biologije i matematike.Za biološku grupu takmičila se Grčević Danka, za kemičare Lukić Miloš, a za matematičare također Grčević Danka, koja je, pošto je bila prva, išla i na republičko natjecanje koje je održano u Kumrovcu gdje je osvojila trinaesto mjesto.Zaista sjajan uspjeh naših učenika. Svi su se dugo pripremali za takmičenje.Ne bi bilo fer da ne spomenemo i nastavnike koji su ove učenike izvrsno pripremili za takmičenje i zaslužuju svaku pohvalu.To su drugarica Štefanek koja se brine za kemičare, drugarica Kovačević zadužena je za biologe i drug Ciglar zadužen za matematičare.I ostali naši takmičari izvrsno su se držali i zauzeli dobre pozicije jer, važno je učestvovati.

Đaković Ankica, 7.d

Kokanović Gordana, 7.d

Živić Snježana, 7.d

88 STABALA ZA TITA!

Povodom 90 godišnjice Titova rođenja u Malom Parizu bit će zasadeno 88 stabala i ruža oko O.Š."Nada Božić". Stoga su od 17. III 82. održane radne akcije gdje su učenici 7 i 8. razreda kopali jame za sadnice.Pri tom su učenici pokazali veliku solidarnost i dobru volju za rad.Sami su donijeli sav potreban alat i zaista prionuli na posao.Bilo je i izuzetaka, ali o tome nećemo raspravljati.Uz pomoć svojih razrednika i naravno vrijednog čika Tunje učenici su uspjeli sav posao završiti u vrlo kratkom roku. Ova akcija pokazala je da i mi učenici nešto vrijedimo unatoč našim "nestašlucima".Bilo bi dobro da ima više ovakvih ili sličnih akcija.

Đaković Ankica, 7.d

SUSRET S UMIROVLJENOM NASTAVNICOM

Uoči 8. marta novinarsku grupu posjetila je umirovljena profesorica Marković Vera. Tu priliku smo iskoristili da napravimo intervju s, nama uvijek dragom, drugaricom. Iz početka smo svi bili uzbuđeni zbog ponovnog susreta, ali je kasnije sve teklo spontano.

- Kako se sada osjećate?

Pa, dobro. Sad sam se malo odmorila. Jedina briga su mi kuća i zdravlje, ne moram više gledati stalno na sat i misliti hoću ili ne zakasniti u školu.

- Kako provodite Vaše slobodno vrijeme?

Šetam. Uvijek me netko posjeti. Eto tako.

- Da li biste se ponovo voljeli vratiti među učenike?

Pa, djeco sve se mora završiti, sve ima svoj kraj. Pa, i radi vremena ne mogu. Ja sam sama željela ići u penziju.

- Da li Vam je neobično što mi sada Vama postavljamo pitanja, uvijek ste Vi nama pomagali da sastavljamo pitanja za druge?

Da, neobično mi je. Malo sam se i iznenadila jer tri mjeseca bila ni blizu škole.

- Što Vas je najviše privuklo da postanete prosvjetni radnik?

Nekako, na to sam oduvijek mislila. Još kao dijete često sam igrala učiteljice. Neki su me i odgovarali ali ja sam ostala ustrajna. Veoma sam voljela svoju učiteljicu. Ona je poginula, mlada, za vrijeme bombardiranja. I ne bih voljela da sam izabralo drugo zanimanje.

- Sjećate li se rado naših zajedničkih sastanaka?

Da, sjećam vas se rado. Kako ste šušlave, brbljave! To pomladi čovjeka.

- Pričali ste nam da volite hraniti ptice. Da li to i sada čini?

Da, hranim ih još uvijek. Sad imam vremena promatrati ih kako hrane. Joj, što ih bude mnogo! Grlice, sjenice, golubovi, kako samo znaju potući za hranu.

- Večernji časovi su dugi. Idete li u kazalište ili kino?

Zimi nisam bila. Sad proljeće dolazi, pa ću možda ići.

- Hvala Vam što ste se odazvali našem pozivu da nas posjetite.

Hvala i vama što ste me pozvali.

S tim riječima smo se rastali s drugaricom Marković.

POSJET JASENOVCU

6. ožujka 1982. moji roditelji i ja posjetili smo mjesto gdje se za vrijeme drugog svjetskog rata nalazio jedan od najzloglasnijih i najvećih logora u svijetu - Jasenovac.

Naš autobus se toga jutra zaustavio ispred Memorijalnog muzeja i mi smo ušli u jednu prostoriju gdje nam je upravitelj muzeja održao predavanje iz kojeg smo saznali nešto više o tom logoru, odnosno o postupcima prema nedužnim ljudima koji su dovedeni u logor. Zatim smo gledali dokumentarni film koji nam je otkrio samo neke svirepe metode kojima su se neprijatelji služili prilikom mučenja i ubijanja zatočenika. U filmu je prikazan intervju s ljudima koji su uspjeli pobjeći iz logora. Takvih ljudi bilo je malo.

Kada je film završio, razgledali smo muzej u kome se nalaze razni dokumenti, naredbe i nalozi koje su izdavale vlasti, zatim razna pisma, dokumenti i fotografije, različita sredstva za mučenje i ubijanje, te oznake koje su nosili zarobljenici.

Tada sam si mogla predočiti sliku života zarobljenika i postupaka ustaša prema njima, bez obzira na starost i spol.

Najviše sam bila dirnuta što su ustaše klali ljude lakše nego životinje, bez sustezanja, bez straha. Ne znam da li ih je pekla savjest poslije takvih događaja? Iako su bili ljudi, u njima nije bilo niti iskre ljudskoga. Toliki izvršeni zločini i pokolji bez sustezanja i bez humanosti su čvrsti dokazi da su ti krvo- ločnici zaneseni nekom nezaustavljenom silom zaboravili da su isto što i oni koje su jutros žive zakopali u zemlju.

Ali gle! Tamo gdje je ubijeno oko 760 000 ljudi izrastao je cvijet - tulipan. Da, ti ljudi su mrtvi, ali su iz njihove prolivene krvi izrasla nova pokoljenja i nastavila izgradnju zemlje, u miru i slobodi.

I zlatno sunce je zadržano gledalo u taj cvijet dok smo odlazili kući sa željom da se ovakvi ili slični događaji više nikada ne dogode.

Živić Snježana, 7.d

USPJEH NAŠIH KOŠARKAŠICA

Povodom osvajanja prvog mjesta našeg KK koji trenira drugi Fratrić odlučili smo da pozovemo jednu košarkašicu da porazgovara s njom. Izbor je pao na Marić Sanju. Sanja je učenica 7.d razreda već tri godine trenira u našem KK-u.

- Naš KK je ove godine prvi, reci nam da li su bile naporne sve utakmice?

Pa, svaka je bila teška na svoj način.

- Kako je završila većina vaših susreta s osnovnim školama u našem gradu?

Sve u našu korist. Trudili smo se. Ispočetka nas je bilo malo ali prva pobjeda nas je ponijela i mi smo svaki put sve bolje igrale.

- Koliko vas ima u vašem timu?

Nešto oko desetak.

- Koliko puta tjedno imate treninge?

Jedan put, subotom.

- Da li su treninzi naporni i opiši nam jedan vaš trening?

Prilično su naporni. Najveći dio treninga provedemo u igri.

Uvježbavamo nove elemente.

- Koja je tvoja uloga u timu?

Ja sam bek. Moj je zadatak da povedem napad.

- Sada vas očekuje općinsko prvenstvo. Kolike su vaše šanse?

Ne znam ni sama. Nismo imali priliku upoznati druge ekipe, ali ćemo se truditi da postignemo što bolji plasman.

- Tko je najviše zaslužan za vaše uspjehe?

Najviše je zaslužna drugarica Fratrić, naš trener. Ona je cijelo vrijeme stajala čvrsto uz nas i bodrila nas.

Sjajan uspjeh naših košarkašica. Još nam ostaje samo da im pomognemo što više sportske sreće u navedenom općinskom prvenstvu.

Živić Snježana i

Daković Ankica, 7.d

PROLJEĆE

Proljeće je prvi cvijet
i lastin let.

Proljeće je ljubičica
nasmiješena vedra lica.

Proljeće je sunčev zrak
i u žitu rujni mak.

Proljeće su vedri dani
u životu razigrani.

Mirt Maja, 3.b

DA SAM SUNCE

Jednog sam proljetnog jutra promatrao kap rose. U kapi rose bilo je malo sunašce. Kap rose je blistala poput zlata. Da sam sunce ja bih sve obasjao. Sa djecom bi se igrao na zelenoj livadi. Svoje tople zrake pružio bi djeci na dalekom sjeveru i zagrijao njihovo hladno more da se mogu kupati. Svoj djeci u Africi smanjio bi toplinu i napravio blagu klimu, dozvolio i oblacima da im puste kišu da ne budu žedni.

Tihomir Beroš, 3.b

MOJ GRAD

Moj grad su kuće i ljudi

Cvijeće u parkovima i vesela djeca na igralištima.

Moj grad su škole prepune đaka

i parkirališta gdje se auta odmaraju.

Moj grad je Sava

po kojoj plove brodovi

i svjetla što se noću

ogledaju u rijeci.

Moj grad je sloboda i ja u njoj.

Maratović Sandra, 2.b

REVIJA IZ KOFERA

Gledali smo lutkarsku predstavu "Revija iz kofera" iz Cehoslovačke. Upoznali smo ove lutke: Popaja i njegovog druga, pjevačicu Ljiljanu i profesora, kauboja Džimija i kobilu. Meri, magarca Mikija, balerinu i bacača noževa. Najviše mi se svidjela pjevačica Ljiljana. Bili smo oduševljeni i nakon svake točke smo pljeskali.

Ergović dubravka, 2.b

S J E N I C A

Mirku je bilo dosadno. Nije znao kako da se zabavi, pa je riješio da napravi pračku.

Napolju je ugledao malu sjenicu koja je veselo skakutala. Nanišanio je, opalio i pogodio sjenicu. Sjenica je pala. Pritrčao je Vedran uzeo je u ruke i vidio da joj je krilo slomljeno. Odnio je pticu kući i dugo je njegovao. Kad je sjenica ozdravila, pustio ju je na slobodu.

Sjenica je veselo odletjela. Sutradan je Vedran čuo lupkanje na prozoru. To je bila sjenica. Lupkala je veselo po staklu i pozdravljala Vedrana. Od tada je sjenica dolazila svaki dan kod Vedrana.

Kosić Natalija, 2.b

RASTI ŠKOLO - PONOS NAŠE MLADOSTI

Odlazimo. Nova škola raste. Svakim danm je sve veća i veća. Teško mi je reći da li se radujem ili tugujem. Radujem, što nova škola raste, a tugujem za ovom starom, zbog jablana, zbog mog odlaska, zbog vedrih đачkih dana.

Istina, bilo je teško. Bilo je trenutaka kada sam čeznutljivo maštala o novim prostorima, dvorani, o nekom kabinetu više. Međutim, bili smo đaci, pravi, bezbrižni, veseli, prilagodili smo se i rasli sa školom koja nas odgaja već osmu godinu.

I bilo nam lijepo.

Bilo je dana, kad sam sa strepnjom kretala u školu. Pri ulasku bacila bih pogled na jablan, mahnula mu, a on bi mi svojim šumom uzvratio pozdrav i želju za sretan dan. I mojih briga nestalo je. A onda, odjednom, prošle godine, dolazim u školu, a mog prijatelja nema. Glavom mi je jurila jedina misao: zašto više neću imati prijatelja da me hrabri? Zašto neću više pri ulasku u školu čuti poznatu melodiju vjetra? Zašto je od mog prijatelja ostao samo mrtav panj.

Idućih dana često sam znala dugo promatrati kako sve ovo što me vezivalo, cijelo đачko doba, nestaje pod čeličnim zubima dizalice. Nestajalo je prašnjavo, izrovano igralište, klimavi golovi, koševi bezobruča. Nestajale su drage uspomene. Gledala sam a čelični zubi svakim pokretom su čupali dio mog djetinjstva.

Nova zgrada bila je nova škola. Dječja vika i smijeh miješali su se s lupanjem mješalica, zujanjem dizalice, udarcima kramova. Škola je počela rasti.

A danas? Danas znam koliko će lijepa biti naša škola. Koliko će učenicima pružiti, koliko će oni imati više od nas. I zato ne znam da li da se radujem ili tugujem. Jer naša će škola biti prekrasna, ali i stara je lijepa. Meni će ostati zauvijek najdraža. U mojem srcu još šumi vjetar. Još čujem glas mog prijatelja - jablana. Opet će šumiti vjetar pričajući o đачkom životu, opet će nekog hrabriti noseći apat lišća. Šumit će vjetar provlačeći se kroz krošnje 88 stabala za Tita. A brončana bista hrabre djevojke čije ime nosi naša škola zablistat će u novom sjaju uz novu školu.

Danka Grčević, VIIIc

P R O L J E Ć E

Stiglo je proljeće,
grije toplo sunce
što ga vole dječica
kao majčine ruke.

Željka Čosić, III d

P R O L J E Ć E

U proljeće sve zapjeva.
Sunce,
ptice,
žitne klice
i cvjetne latice.

Al' to nije sve !
Propjeva i lice
dječaka i djevojčice.
Procvjeta srce tihe ulice
kad na prozor kucnu lastavice.

Kandida Džidara, IVd

PRIČEKAJ, MLADOSTI

Pričekaj malo, još samo malo,
moja mladosti.

Još nije završila djetinja igra
mojih četrnaest godina.

Želim da još uvijek
vesela i nasmješena trčkaram ulicom
ne osvrćući se na ljude oko sebe.

Još uvijek želim da se igram
s mojih bezbroj lutaka
koje me radoznalo gledaju s police.

I zato, pričekaj malo,
moja mladsti.

Melita Lacković, VIIc

TRAŽIM TE

Tražim te
u uvalama mojih misli,
u bisernoj suzi mog oka,
u muklim otkucajima
pospanog sata.

Tražim te.

Nema te.

Lacković Melita, 7.c

M A T I

Dva šumna plava izvora
što odišu dobrotom.
Topla kolijevka ljubavi
u kojoj se rađaju snovi.
Meka sjajna prostirka
na putu moje mladosti.

Grčević Danka, 8.c

KUTAK ZA RAZONODU

MALI OGLASI

Tražim nekoga da se dobrovoljno javi
da mi piše domaće zadaće.

Šifra: Ne da mi se pisati.

Kome trebaju, dobro išarane, poderane, stare
knjige za zabušavanje (naravno ne za učenje,
jer tko je danas lud učiti) neka mi se javi.

Šifra: Imam ih na bacanje.

Dajem dvije petice u zamjenu za dobro
očuvanu, staru jedinicu.

Šifra: Treba mi hitno.

Za jednog pravog štrebera dajem onu ljenčinu
što sjedi pokraj mene.

Šifra: Ne mogu više izdržati.

Ankica Baković, VIId

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo se ne sadi,
ono se gradi.
Prijateljstvo ne teče,
ono se stječe.
Kad se stekne, lako se gubi,
pa zato prijatelja brani
i ljubi!

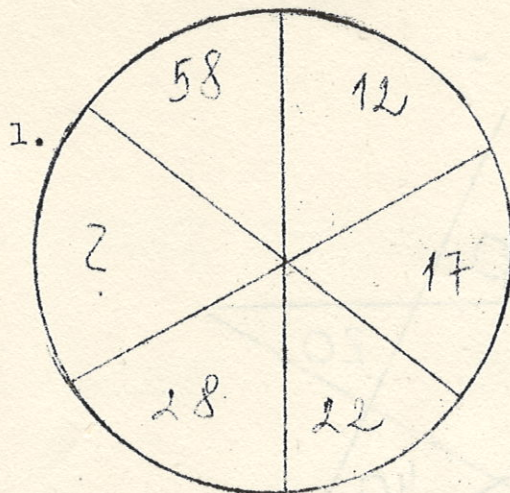
Dvorski Branimir, 4.a

SREĆO, IME TI JE MLADOST

Sreća

Šarenilo boja na raskošn
paleti života.

Jasenska Martić, 8.



Brojevi u ovom podjeljenom krugu poredani su po nekom logičnom redu.

Što mislite koji broj treba da stoji na mjestu znaka pitanja ?

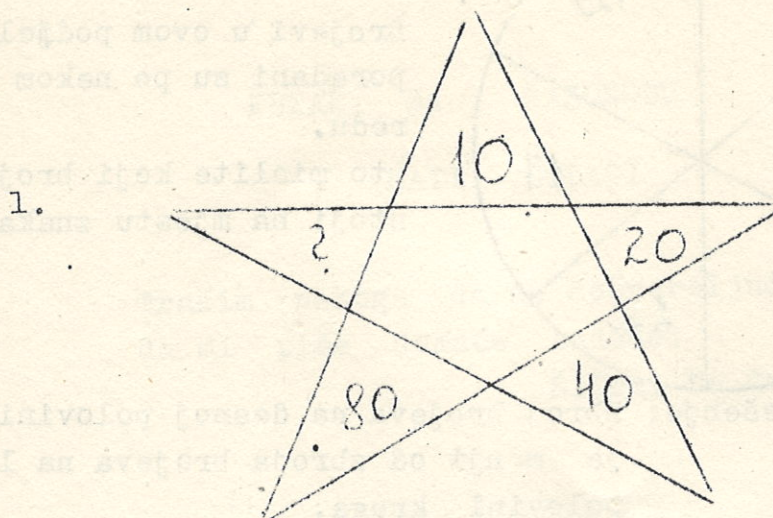
Rješenje: Zbroj brojeva na desnoj polovini kruga je manji od zbroja brojeva na lijevoj polovini kruga.
To je broj 67.

2. Pažljivo promotri ove brojeve koji su složeni po nekakvom logičnom redu i napiši broj koji nedostaje.

102	(21)	60
157	(_____)	65

Rješenje: Od broja ispred zagrade oduzme se broj ispred zagrade. Dobivena razlika podijeli se sa 2 i dobijemo broj koji nedostaje.

Melita Bašić, VIIIA



Što mislite koji znak treba stajati na mjes
znaka pitanja ?

Odgovor: Traženi broj je 160. Zadani broj na
početku podijelimo sa 2 a zatim dobi
broj pomnožimo sa 4.
npr. $10:2=5$ $5 \cdot 4=20$

2. Koji broj treba biti u zagradi ?

143	(56)	255
218	()	114

Odgovor: Broj 52. Brojevi izvan zagrada se
oduzimaju a zatim dijele sa dva.

$218 - 114 = 104$ $104:2=52$

Melita Bašić, VIIIA